

ὁποῖος εἰς δυνάμεως τοῦ μαντάτου τοῦ ἐξοχωτάτου αὐθεντοῦ Πρεβεδούρου ¹⁾ τὴν σήμερον ρεμοβέρεται ἀπὸ τὴν ἄντικρυς γραφήν, ἐπειδὴ καὶ νὰ εἶναι ἰνλατιμασμένος(;) καὶ ὥς εἰς τὸ μαντᾶτο καὶ τὰ ἐξῆς.

89.

Συνοπασχετικὸν τῆς 31 Ἰανουαρίου 1718. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 15 σ. 141).

† 1718 Γεναρίου ὕστερη. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν παρόντες σωματικῶς ἀπὸ ἓνα μέρος ὁ μ(ισσέ)ρ Βασίλεις Κοντόσταβλος καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερο ὁ κ(ὺρ) Τζαννέτος Νίκλος ἀπὸ τῇ Μάνη, οἱ ὁποῖοι, ἔχοντας διαφορὰς ἀνάμεσόν τοὺς, διὰ νὰ λείψουν ἀπὸ κρίσεις καὶ ἐξοδες τῆς δικαιοσύνης ἐκλέξαντε διὰ κριτᾶδες τοὺς ἄρμπιτροὺς τὸν σ(ινιὸ)ρ Στέλιον Περδικάρι καὶ σ(ινιὸ)ρ Δημήτριον Στεφανόπουλλον, τῶν ὁποίων δίνουν ἐξουσίαν νὰ τοὺς ἀγροικήσουν διὰ συμφωνίας τὰ δικαιώματά τοὺς, ὅπου θέλουν τοὺς προσφέρει καὶ ἀγροικῶντας τοὺς νὰ ἀποφασίσουν, τάσσοντας τὰ μέρη τὴν ἀπόφασιν νὰ κρατοῦν στερεάν, βεβαίαν καὶ ἱναπιλάμπιλε εἰς ὑποσχέσεις καὶ μαρτυρίας.

† Ἀντ. Βοντάνης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

† Μάρκος Μουζάκης μαρτυρῶ.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου].

Καὶ τὴν ἄντικρυς ἐξεκαθαρίζει ὁ ἄντικρυς Τζαννέτος Νίκλος στὲς ἄντικρυς διαφορὰς, πὼς κάνει διὰ λόγου του καὶ διὰ τοὺς συντρόφους τῆς βαρκὸς καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ὑπόσχεται ὡς ἄντικρυς εἰς μαρτυρίας.

† Γληγόρης Κεφαλληνὸς μαρτυρῶ.

90.

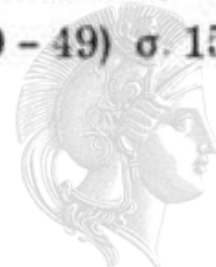
Πραγματογνωμοσύνη τῆς 28 Ἀπριλίου 1718. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 15 σ. 178).

† 1718 Ἀπριλ(ίου) 28. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστη παρὼν σωματικῶς ὁ μ(ισσέ)ρ Νικολὸς Κουτούφαρις ²⁾, πρωτομάστορας τῶν κτιστάδων, ὁ ὁποῖος εἰς δυνάμεως τοῦ μαντάτου τοῦ ἐξοχωτάτου αὐθεντοῦ Πρεβεδούρου, εἰς ἀναζήτησιν τοῦ μ(ισσέ)ρ Νικολοῦ Νίκλου, τὴν σήμερον ἐπῆγα σόπρα λόκο εἰς τὴν αὐλὴν κονσορτίβα μὲ τὴν αὐλὴν καὶ μαγερεῖο τοῦ π(ο)τ(έ) παπᾶ Δημήτρι Ἀνδρονίκα ³⁾ εἰς

¹⁾ Προβλεπτὴς. Ἐν ἔτει 1716 – 1718 προβλεπτὴς τῆς νήσου ὑπῆρξεν ὁ Λούκιος Δαρίβας. Βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἔνθ' ἄν. σ. 69.

²⁾ Κουτούφαρι οἰκογ. ἀναφέρει ὁ ΖΩΗΣ, Λεξικὸν ἐκ Σπάρτης τῷ 1833. Αὕτη κατήγετο ἐκ Μάνης ἐκ χωρίου Κουτήφαρι. Σώζεται καὶ σήμερον ἐν Μάνη ὑπὸ τὸν τύπον Κουτήφαρις. Ὁμώνυμον χωρίον ὑπάρχει καὶ ἐν Ζακύνθῳ. Πλείονα βλ. Δ. Β. ΒΑΓΙΑΚΑΚΟΥ, Ἀποικία Μανιατῶν, Ἐπετηρὶς τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου τῆς Ἀκαδημίας τόμ. Β' (1940 – 49) σ. 153 – 155.

³⁾ Οἰκογ. Ἀνδρονίκου μαρτυρεῖται ἀπὸ τοῦ 1696.

τὴν κοντράδα τῆς θείας Ἀναλήψεως, ὁ ὁποῖος διλιγχετιμέντε εἶδε καὶ ἐστοχάστη τὴν λιθίαν τῆς αὐτῆς αὐλῆς πρὸς τὴν ὄστριαν, τὴν ὁποίαν ἐμέτρησε καὶ τὴν ἡῦρε ὀρυῖες τέσσερες, οἱ δύο τοῖχοι ροβινᾶτος καὶ οἱ ἕτερες δύο λιθία καθὼς εἰς τὸ παρὸν ἠύρσκεται καὶ οὕτως ρεφερίρει εἰς τὴν συνείδησίν του καὶ βεβαιώνει ὁ κάτωθεν ὑπογεγραμμένος μὴν ἡξεύροντας νὰ γράφη ὁ ἄνωθεν Κουτούφαρις. Καὶ τὸ αὐτὸ μαντᾶτο, ὡς ἄνωθεν, ἐδόθη εἰς τὰ χέρια τοῦ Νικολ(οῦ) Νίκλου εἰς μαρτυρίας

† Στέλιος Περδικάρης ἀπογράφω διὰ ὄνομα τοῦ μαστρονικολοῦ Κουτούφαρη διὰ νὰ μὴν ἡξέρη νὰ γράφη, ὡς λέγει.

91.

Συμβιβασμὸς τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1718. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β:βλ. 16 σ. 36).

† Ἐν Χρ(ιστοῦ) ὀνόματι ἀμήν. 1718 Σεπτ(εμβρίου) 27. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν ἐμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων ἀπὸ ἓνα μέρος ὁ μ(ισσέ)ρ Ζαχαρίας Μοραΐτης¹⁾, λεγόμενος Τραχήλας, ἀνταμῶς μὲ τὴν κυράτσα Σιμπέλλα, θυγάτηρ τοῦ π(ο)τ(έ) σ(ινιὸ)ρ Νικολοῦ Γαρτζώνη²⁾, ἀνιψιά του καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερο ὁ σ(ινιὸ)ρ Προκόπις Νίκλος, κάνοντας διὰ λόγου του καὶ διὰ ὄνομα τοῦ Θεωδωρῆ ἀνεψιοῦ του, ὁποῦ εὑρίσκεται ὁμήλικο παιδί τοῦ π(ο)τ(έ) Θεωδωρῆ ἀδελφοῦ του, τὰ ὁποῖα μέρη θεληματικῶς τρόπου ἐσυμφώνησαν ὡς κάτω δηλοῦν, ἥγουν ἔγινε γραφὴ τρανσατζιὸς ἀνάμεσα τῶν ἄνωθεν Ζαχαρία μὲ τὸν αὐτὸν Προκόπι καὶ π(ο)τ(έ) ἀδελφόν του, φαίνεται εἰς τὰ ἄτη τοῦ σ(ινιὸ)ρ Ἀναστάσι Ρουσελάτου³⁾, νοταρίου, στὰς 15 Ἀπριλίου 1711, ἀπάνου εἰς τὴν κρίσιν ὁποῦ ἐν τῷ μέσῳ τους ἔτρεχε μὲ ὅλες ἐκεῖνες τὲς ντικιαρατζιόνες ὁποῦ ἡ αὐτὴ γραφὴ περιέχει καὶ μὲ ἐσμπόρσο ριάλια πενήντα, ὁποῦ τὰ ἄνωθεν ἀδέλφια Νίκλο ἐκάμανε πρὸς τὸν ἄνωθεν Ζαχαρίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν γραφὴν ὁ αὐτὸς Μοραΐτης ἐρεμοβέρισε μὲ μαντᾶτο τῆς δικαιοσύνης στὰς 16 τοῦ αὐτοῦ μὲ τὴν ρεστετουτζιόν, ὁποῦ ἔκαμεν ὁ ἄνωθεν ἁ σολλιέβο τῶν αὐτῶν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν Νίκλον, καθὼς τὰ πάντα φαίνονται ἀντικρὺς τῆς αὐτῆς γραφῆς ἡ νοβάμα της ἀρχινίστη νὰ προσερβίρεται ἡ κρίσις, ὁποῦ ἐν τῷ μέσῳ τους ἔτρεχε, ὅμως στοχάζοντας πάλιν τὰ ἄνωθεν δύο μέρη τὸ ἀμφίβολο τοῦ ἐζίτου, ὁποῦ ἡμπορεῖ νὰ συνέβη εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν,

¹⁾ Οἶκογ. ἐν Ζακύνθῳ καὶ τοπων. εἰς χωρ. Ὁρθωνιῶν. Μ. Γεώργιος ἱατρὸς (1677). Μαρτυρεῖται καὶ εἶδος σταφυλῆς ἐν Ζακ. καλούμενον Μοραΐτικο.

²⁾ Οἶκογ. Γαρτζώνη ἐνεγράφη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1584. Γ. Γεώργιος ἦτο ὁ τελευταῖος πρωθιερεὺς Ζακύνθου 1814, ὅστις ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Ζακ. τῷ 1824. Καὶ τοπων. εἰς περιοχὴν χωρ. Γαϊτάνι (1670).

³⁾ Οἶκογ. ἐκ Διλιανάτων Κεφαλληνίας 1536. Ἀναστάσιος Ρ. συμβολαιογράφος ἀπὸ 1695 - 1733.